

ונסתפקו חכמים האם כשכהן גדול לפני ולפנים, צריך הוא לחפון את הקטורת פעם שניה, קודם שנותן אותה על הגחלים, או שאינו צריך.

ומתחילה רצו להביא ראיה שצריך לחזור ולחפון, ממה ששינו במשנתנו, "כך היתה מידתה", שמשמע, שכשם שחפן בחוץ, כך חזר וחפן בפנים.

אולם דחו זאת, כי אפשר שכוונת המשנה לומר, שניתן לעשות מידה לחפינה, ועל אותה מידה אמרו, שתהא כפי חפניו.

א"נ אפשר שכוונת המשנה לומר, שעליו לחפון באופן שלא יחסר ולא יותיר.

[ושלושה אופנים אלו בביאור משנתנו כבר נכתבו ביתר אריכות בתחילת הפרק].

ומסקנת הגמרא, שצריך לחפון בפנים פעם שניה, כמבואר בברייתא המובאת להלן.

חפינה שניה לפני ולפנים

לאחר שכהן גדול נכנס לפני ולפנים, מניח מחתה של גחלים בין הבדים של הארון, [ובבית שני מניחה על אבן השתיה], ובא לחפון את הקטורת חפינה שניה.

וכיצד הוא חופן את הקטורת פעם שניה מתוך הכף שבה הקטורת? **אוחז את ראש הכף בראשי אצבעותיו, כשהידית לכיוון גופו, ושני גודליו מחזיקים בידית שלא תטה כלפי מטה, ומקרב את הכף אליו, עד שראש הידית נוגע בגופו, וכשהכף תפוס מצד אחד על גופו ומצד שני על ידי ראשי אצבעותיו, הופך הכף על צדה ומכניס הקטורת לתוך חפניו.**

- כן נראה לכאורה דעת תנא קמא בברייתא. ויש מי שחולק עליו בפרט אחד, והוא, שלא היה אוחז את הכף בראשי אצבעותיו, אלא בשיניו. ולא זכיתי להבין כיצד היה עושה. ושמא לא נחלק על כך שהיה אוחז בראשי אצבעותיו אלא על כך שהיה מקרב אליו על ידי אחיזת שיניו⁴, או הכוונה שאת ראש הידית היה אוחז בשיניו.

- אמנם אפשר שכל המשך הברייתא הוא מדברי היש אומרים, וגם לפי זה לא זכיתי להבין כיצד היה עושה.

⁴ תימה לי ... והיכי עביד הכי, השתא לפני מלך בשר ודם אין עושין כן. ויש לומר, דאינו אלא מושך הבודן אצלו, והבודן אינו מונח באויר, אלא על ידו הוא מונח, ומושכו אצלו בשיניו כדי לחפון פעם אחרת. [תוס' בדף מ"ז].